

DE WALVIS

november-december
2018

Thema: gedenken

Protestantse Gemeente
te Zeevang en Oudendijk
www.pknzeevangenoudendijk.nl

Inhoud

Vieringen	3
Agenda.....	3
Uit de pastorie	3
Herdenken.....	5
Nieuws uit de gemeente	5
Van de kerkenraad	6
Van de diaconie.....	7
Bij de komende diensten	8
Moderne kunst.....	10
Collecten	12
Bloemengroet.....	13
Bedankt.....	14
Amnesty International.....	15
Dienst voor ongelovigen in De Rode Hoed in Amsterdam	15
Zwanebloemkring	16
Kerstmarkt Kwadijk.....	16
Kerkgemeente Edam - Samen eten.....	17
INLIA	18
Tweede verhaal van Jappie Talma	20
Oliebollenactie 2018 kerk Oudendijk	22

Volgende edities

Editie	Periode	Inleve- ren kopij	Thema	vergaderen bij
2019-01	jan-feb	11 dec		Willy
2019-02	mrt-apr			Jan Henk

Vieringen

DATUM	PLAATS	VOORGANGER	ORGANIST
11-11	Avenhorn	B. Seelemeijer	
18-11	Beets	Jappie Talma	D. Schuitemaker
25-11	Kwadijk	ds. Hans Reedijk	G.v.d. Velden
02-12	Kwadijk	ds. Hans Reedijk	J. Stens
09-12	Beets	ds. Hans Reedijk	H. Kishi
16-12	Oudendijk	ds. Hans Reedijk	G. v.d. Velden
24-12	Beets	ds. Hans Reedijk	J. Stens
25-12	Kwadijk	Kees van Lenten	T. Koelstra
31-12	Oudendijk	ds. Hans Reedijk	T. Koelstra
06-01	Avenhorn *)	ds. Hans Reedijk	

Aanvang vieringen: 10.00 uur, tenzij anders aangegeven

*) aansluitend: brunch

Agenda

Datum	Tijdstip	Activiteit	Plaats
06-01-19	na de dienst	in Avenhorn: brunch – aanmelden verplicht	
21-11-18	15.00 u	Kunst & Kitsch	Lydeke
15-12-18	11.30 u	Kerstmarkt – zie blz 20	Kwadijk
16-12-18	na de dienst	preekbespreking	Oudendijk
23-12-18	20.00 u	Dienst voor ongelovigen, in De Rode Hoed	Amsterdam

Uit de pastorie

GEDENKEN

Je leven krijgt een andere kleur als je afscheid neemt van een mens die je dierbaar was die je verloor aan de dood of aan het leven. Je weet, die tijd komt niet meer terug. Je moet het met de herinneringen doen in verhalen. Of in beelden waarin iemand je weer onverwacht verrassend nader komt in een droom van dichtbij. Of in een vergezicht van gedachten.

Maar meestal went een verlies nooit helemaal. Vergeten doe je niet. Het nestelt zich ergens in je bestaan. Verlies mag altijd worden gevoeld. Het

maakt deel uit van je geschiedenis. Het mag er zijn. Dat gebeurt ook bij het verliezen van werk, gezondheid, relatie, en bij andere vormen van verlies. Wat was, heeft een bijdrage geleverd aan wie je bent geworden, of niet heeft kunnen zijn.

Zondag 25 november gedenkt onze kerkelijke gemeente in het kerkje van Kwadijk om 10.00 uur de mensen van voorbij, maar die we niet vergeten zijn. We steken kaarsen aan, noemen hun namen en branden een beetje wierook.

We steken **kaarsen** aan als tekenen van hoop tegen verlatenheid en angst. Als verlichte tekenen van geborgenheid, dankbaarheid en troost die helen. Het licht verwoordt ons gevoel wanneer onze woorden op zijn. Het licht kan verwijzen naar de opgestane Christus of naar de Barmhartige.

We noemen de **namen** van wie ons in leven en sterven zijn voorgegaan. Zij schonken ons het leven. Zij brachten ons mooie en lastige dagen. Zij leerden ons lopen, zitten, opstaan, praten en zwijgen. Met het noemen van hun namen spreken we uit dat hun gedachtenis in ons leeft.

We branden **wierook**, wat ons verbindt met wat hoger en groter is dan wijzelf. De geur en de rook van de brandende wierook stijgt op en begeleidt onze gebeden op de wind. De langzaam naar de hemel stijgende rook is als een eerbetoon en dankzegging aan het adres van de eeuwigheid.

Hoe geef je vorm aan verlies? Hoe geef je vorm aan wie en wat je dierbaar is?

Als ons gezin in het buitenland verblijft en een kerk binnenloopt, zoeken onze kinderen eerst naar de kaarsenhoek. Daar branden we lichtjes voor wie ons ontvallen zijn, voor de opa's, voor een ongeborn kindje, voor poes Snoes-1. Maar ook voor wie ons lief zijn: de oma's, onze poezen Snoes-2 en Tijger, voor vrienden en vriendinnen en voor wie ik nu even vergeten ben.

Doe het als het goed voor je voelt. Als het bij je past. Brand een kaars of brand een lichtje. Kerf een naam in een boomstam of verleg een steen. Steek een stukje wierook aan bij een dierbaar portretje. Er zijn talloze rituelen en symbolen mogelijk die ons willen helpen om het gedenken te helpen.

Ontdek je eigen persoonlijke vormen van gedenken waarin je tot uitdrukking brengt wat voor jou van waarde is.

ds. Hans Reedijk

Herdenken

Naast de belangrijke functie van het gedenken van gestorvenen van wie wij hielden, kennen we ook de wat meer officiële maatschappelijke of politieke herdenkingen van bijzondere gebeurtenissen en de mensen die daarbij betrokken zijn. Zo herdenken wij elk jaar weer de tweede wereldoorlog en telkens weer proberen sprekers daarbij uitdrukking te geven aan de door hen gevoelde herinneringsverantwoordelijkheid en de plicht om de verhalen levend te houden. Niet om de durf en de moed van mensen te verheerlijken, maar om vooral de jeugd bij te brengen dat je soms wel in verzet moet komen als er te veel en te systematisch onrecht gebeurt. De Musical Soldaat van Oranje, die zo'n geweldig succes was, eindigt met de volgende woorden:

"Als wij niets doen - wie dan? We zien toch dat dit niet kan?"

"t is nu aan jou en mij, onze enige hoop zijn wij .Verschuil je niet achter je hoge en veilige muur. Je moet jezelf vragen: als de wereld in brand staat wie blust dan het vuur? Het gaat over jou en mij , onze enige hoop zijn wij! We zien toch dat dit niet kan, als wij niets doen: wie dan wel?"

Lydeke

Nieuws uit de gemeente

Overleden

Op 23 oktober jl. is totaal onverwachts overleden de heer Gerard Blauw te Beets. Hij mocht 78 jaar worden. Gerard was een actieve, gezellige, maar vooral een technische man. Sinds enige tijd was hij actief in de schildersclub van de kerk. Dinsdag 30 oktober 2018 hebben wij, onder grote belangstelling, afscheid van hem genomen in het crematorium te Hoorn. Met een terugblik op zijn leven en mooie muziek, o.a een Zuid-Afrikaans lied, waar hij graag samen met zijn vrouw naar luisterde. Wij wensen Gré, zijn kinderen en kleinkinderen heel veel sterkte voor de komende tijd.

Riet Koole

Van de kerkenraad

Gemeente-ochtend

De kerkenraad nodigt u uit om aansluitend aan de kerkdienst van **zondag 24 maart 2019 de gemeente-ochtend bij te wonen**.

Het thema van deze ochtend is de **samenwerking** met onze **buurgemeenten**.

In de afgelopen tijd zijn er gesprekken gevoerd met de kerkelijke gemeenten in Edam, de Purmer en Koggenland. Op deze gemeente-ochtend zal er verslag worden gedaan van deze ontmoetingen en is er gelegenheid om u uit te spreken over de toekomstige invulling van de samenwerking. Deze ochtend wordt in de komende maanden voorbereid.

Hartelijke groet

de Kerkenraad van PG Zeevang & Oudendijk

notulen

Uittreksel uit de notulen van de vergadering van de Kerkenraad d.d. 11 juli 2018

- Dhr. Verschoor laat aan het begin van de vergadering weten dat hij zijn werkzaamheden voor de diaconie en de kerkenraad beëindigt. De ds. bedankt hem voor zijn jarenlange inzet en overhandigt hem een bloemetje.
- het jaarprogramma: op dit programma staan 50 activiteiten en alle activiteiten worden apart doorgenomen.
- Voortgang gesprekken met de buurgemeenten.
Mevr. Brienen heeft contact opgenomen met de Purmergemeente; het is echter vakantietijd en waarschijnlijk wordt er een afspraak gepland in augustus.
Zij heeft ook contact gehad met de Raad van Kerken en er zal begin augustus een datum geprikt worden. Van de gemeente Edam is nog geen antwoord ontvangen.
- Dhr. Lursen geeft aan graag nog een keer te willen praten over de structuur van vergaderen.
- Mevr. Hoeksema informeert naar de verdeling van de diensten over de kerken. De scriba geeft aan dit zo eerlijk mogelijk te doen.

Van de diaconie

Kindertehuis Tamara

Eén van de diaconale doelen waarvoor in onze kerk regelmatig gecollec-teerd wordt, is het kindertehuis Tamara in Paramaribo.

Zo'n 20 jaar geleden is het kindertehuis op initiatief van Omroepvereniging Veronica (Bart de Graaff) in samenwerking met de Stichting Tamara Ne-derland tot stand gekomen. Sinds 1997 is het kindertehuis een zelfstan-dige stichting die volledig financieel afhankelijk is van welwillende dona-teurs en subsidiërende instanties.

Het doel van het tehuis is kinderen op te vangen die in crisissituaties te-recht gekomen zijn. Te denken valt aan kinderen die fysiek of psychisch mishandeld worden, die slachtoffer zijn van seksueel misbruik, verwaar-loosd worden dan wel verlaten of verstoten. Vaak zijn het kinderen die plotseling in een noodsituatie verkeren. De kinderen worden via Jeugdde-tentie of Bureau Familierechtelijke Zaken bij Tamara aangemeld.

Aan de kinderen wordt drie weken tot zes maanden opvang geboden. In die periode wordt gezocht naar mogelijkheden voor doorplaatsing in een pleeggezin of een internaat. Ook worden de mogelijkheden bekeken om het kind weer terug te plaatsen in het eigen gezin of bij familie. Vaak blij-ven kinderen langer dan de genoemde zes maanden omdat ze niet of nog niet naar de thuissituatie kunnen terugkeren of omdat er geen doorplaat-singsmogelijkheid is. Tijdens het verblijf van het kind biedt Tamara opti-male zorg, veiligheid en geborgenheid. 'Herstel van het gewone leven' wordt altijd nagestreefd, wat inhoudt dat de kinderen zoveel mogelijk hun eigen school blijven bezoeken en contact blijven houden met hun familie. Bovendien worden de ouders, voor zover dat mogelijk is, bij het herstel-proces betrokken. De meeste kinderen gaan echter naar een school in de buurt van Tamara. Omdat de kinderen vaak een leerachterstand hebben en in veel gevallen ook gedragsproblemen, is het niet altijd even makkelijk ze op deze buurtscholen geplaatst te krijgen. Het onderwijsproces van deze kinderen zou Tamara graag in eigen hand willen nemen maar daar-voor ontbreekt het nog aan middelen.

Op dit moment verblijven er 25 kinderen in het tehuis. Zij krijgen niet alleen onderdak in de vorm van een huis, maar er wordt hun ook een thuis gebo-den, waar ze zich geborgen en dus veilig voelen. Tamara kan dit mooie werk vooral doen omdat ze door diverse personen en instanties gesteund worden, zo ook door onze diaconie.

Coen van der Kamp

Bij de komende diensten

De **SCHILDERSCLUB** is, met begeleiding van Reijer Sluis, weer van start gegaan. Voor een aantal vieringen zijn er bijdragen in de maak van de schildersclub. Telkens wordt een zelfgemaakt schilderij gemaakt, getoond en toegelicht naar aanleiding van de tekst die op de bijbehorende zondag wordt gelezen. Ook het onafgemaakte schilderij van de recentelijk overleden Gerard Blauw krijgt op een van de zondagen een plek.

De eerste zondag met schilderij is de **GEDACHTENISZONDAG** op de laatste zondag van het kerkelijk jaar (25 november). De namen van de mensen van voorbij worden genoemd en ter nagedachtenis kan ieder een kaars aansteken. Zie voor een toelichting de rubriek 'Uit de Pastorie'. Er is medewerking van het Gelegenheidskoor (óók op de kerstavond). Wilt u meezingen, zing dan mee. Geef u op en zie daarvoor de gegevens elders in dit kerkblad.

ADVENT is een tijd van voorbereiding op het geboortefeest van Jezus. Het zijn de donkere dagen voor Kerst waarin de komst van nieuw licht in ons persoonlijk leven wordt verwacht. Advent is een tijd van stille hoop en ingehouden verwachting. Waar hoop je op? Wat verwacht je? Advent spreekt van de hoop dat God ons opzoekt. Maar hoe kan het heilige, het goddelijke zich dan manifesteren in mij? Zoek niet te ver. Het is dichterbij dan je denkt.

Zoals Jozef en Maria in de donkere nacht een plek moesten zoeken om hun kind geboren te laten worden, zoeken ook wij voortdurend naar licht in ons leven. Wanneer we er ontvankelijk voor zijn, kan het ons toevallen. Soms voelen we licht. Op een ander moment schemert het in ons leven en kunnen we er niet bij. Het bijzondere van **KERSTMIS** is voor mij dat het heilige zich voordoet in de ontmoeting van mensen met en voor elkaar.

Tijdens de **OUDEJAARSVIERING** blikken we terug op wat is geweest en kijken we uit naar wat komt. Misschien maken we de balans op van verlies en winst in ons leven. Ik vind het steeds een bijzonder viering van even stilstaan met elkaar. Met wat mooie teksten en liederen verwacht ik een fijn en zinvol samenzijn. Bij voorbaat wens ik u nu al alle goeds toe voor

2019. Wat de toekomst brengen zal? We weten het niet. De tijd zal het ons leren.

Op de eerste zondag van het nieuwe jaar (op 6 januari) vieren we **GEZAMENLIJK** met onze zusters en broeders van de gemeente Koggenland in Avenhorn en kunnen we elkaar een voorspoedig Nieuwjaar toewensen. Dat is zo langzamerhand ook een traditie geworden met ontmoeting en een lekkere lunch na afloop.

Hans Reedijk

Gelegenheidskoor

Kom mee zingen in ons gelegenheidskoor, er is nog plek. Het belangrijkste is dat je van zingen houdt! En als meerstemmig er niet in zit, doen we ons best om het mooi éénstemmig te zingen.

Het programma is in concept al klaar. Het zijn prachtige liederen, de meeste zijn ons bekend, en er zijn enkele nieuwe uit de bundel “zingen van zoeken en zien”.

Voor kerstavond hebben we een paar al eerder gezongen liederen voor het koor opgenomen in het programma (Once in Royal David's City en Joy to the World) en een nieuwe "Puer natus in Bethlehem".

Kom zingen en geef je bij mij op

We gaan repeteren op **donderdagmiddag van 14 tot 15.30** in de consistorie van Beets op

- **15 en 22 november** voor de gedachteniszondag
- **29 november, 13 en 20 december** voor kerstavond

Weet je van harte welkom, en als je andere enthousiaste zangvogels kent, die mee willen komen zingen, ze worden met open armen ontvangen!

Hartelijke groet,
Carina

NIEUWJAARSBRUNCH in Avenhorn

KOMT U OOK?

Op Zondag 6 januari 2019 is er na afloop van de kerkdienst in Avenhorn een Nieuwjaarsbrunch.

Als buurgemeente Zeevang-Oudendijk van de Protestantse Gemeente Koggenland wordt voor deze brunch van harte uitgenodigd. En wat is er nu mooier om na een gezamenlijke dienst als kerkburen samen het nieuwe jaar in te gaan. Predikant is die ochtend ds. Hans Reedijk

Als wilt deelnemen dan graag een berichtje voor 24 december a.s. naar:

- info@pg-koggenland.nl

Moderne kunst

Een kwestie van anders leren zien.

Wat een onzin, anders leren zien, er is toch maar één manier van zien en dat is de manier waarop wij kijken. Waarop we herkenbare voorstellingen thuisbrengen. De zichtbare werkelijkheid zien.

Het kost altijd geweldig veel moeite om elkaar te overtuigen dat het vanzelfsprekende zien een aangeleerd proces is, en dat het helemaal niet 'gewoon' is dat we zien zoals we zien.

De moderne kunst doet bijna niet anders dan die vanzelfsprekendheid achter zich laten om steeds opnieuw wegen te zoeken die de toeschouwer dwingen tot opnieuw zien.

Ooit was kunst bij mij kunst als je kon zien wat het voorstelde, het melkmeisje van Vermeer, de tekeningen van Anton Pieck. Dat Picasso een oog op een andere plaats zette was voor mij al onverteerbaar, zelfs als mij verteld werd dat Picasso er gewoon vanuit ging dat hij wist dat de vrouw twee

ogen had en dat voldoende vond om het tweede oog naar voren te halen (afb. achterblad)

Het is al jaren geleden dat ik met een schok tot het inzicht kwam dat herkenbare voorstellingen niet altijd herkenbaar waren. De schok ontstond toen mij verteld werd dat mensen die nog nooit met onze cultuur in aanraking waren geweest, niet konden zien wat er op een foto stond. Een portretfoto van hun stamhoofd van geen kant konden thuisbrengen. Wel, als er nu iets duidelijk is, dan toch wel een foto. Maar nee, een overduidelijk frontaal portret, met mond, ogen en neus stelde bij zijn stamgenoten niets voor, helemaal niets. Het enige wat zij zagen waren zwarte, grijze en witte vlekken.

Wat wij van kinds af geleerd hadden, een kleurloos patroon van vlekken omzetten tot een gelijkenis, hadden zij niet geleerd, met als gevolg dat ze er geen koek van konden bakken. Langzaam drong tot mij door dat een groot deel van ons zien op afspraken berust. Dat als wij een foto zien, wij met z'n allen weten dat wat daarboven is afgebeeld haar heet en die twee donkere vlekken daaronder ogen, maar dat er volstrekt geen onderscheid is tussen dat zogenaamde haar en die zogenaamde ogen, allebei zwart, allebei plat, allebei papier. Ik kan met geen mogelijkheid aantonen dat het haar op de afgebeelde foto haar is. Als iemand mij zou vragen om mij één haar van die totale haardos aan te reiken kan ik dat niet, want er is geen haar. We zien het als haar, omdat het ons vanaf het begin in onze hersens is geprint.

De schilder Pierre Soulages (1919) maakt zich los van gelijkenissen. Hij zegt, als het spel van zwart-witpatronen zo veel met ons doet, moet ik dat ook tot mijn eigen spel kunnen maken, los van gelijkenis.

Het wonderlijke is dat zijn kunst soms aan het mysterie raakt van ons geloven, Zoals in vroegere eeuwen de bijbelse verhalen in de ramen van de kerken de gelovigen ontroerde, zo maakte Soulages van [1987](#) tot [1994](#) 104 [glas-in-loodramen](#) in de romaanse [abdijkerk van Sainte Foy](#) in [Conques](#) (Aveyron). Gebrandschilderd glas met een patroon dat niet is afgeleid van wat we zien, maar op zichzelf staat. En het bijzondere is, dat als je met Soulages meegaat in wat hij maakt je zijn verbeeldingen op zich mooi of aangrijpend gaat vinden. Zijn voorstellingen je zelfs kunnen ontroeren, zoals een zwarte tak in witte sneeuw kan ontroeren. Op dezelfde manier waarop muziek mooi of aangrijpend is, emoties losmaakt.

Dat anders zien moet je wel leren, krijg ik te horen. Dat is ook zo, maar dat geldt toch voor alles? Zelfs voor het zien van foto's (afb. achterblad)

Adriaan Mercuur

Collecten

Collectebonnen

Collectebonnen kunt u voor of na de kerkdiensten verkrijgen bij Wim Vedder. Er zijn bonnen t.w.v. € 1 en € 2.

Collectebonnen hebben o.a. als voordeel dat de ontvangststroken gebruikt kunnen worden voor belastingdoeleinden. U kunt ze contant betalen of het verschuldigde overmaken per IBAN-betaling.

De collecten in de komende weken

Tijdens de dienst wordt als 1e de diaconale (**D**) en als 2e de kerkvoogdijlike (**K**) collecte gehouden.

11-11	D	volgens rooster Koggenland
	K	idem
18-11	D	het werk van Hub Kuijpers in Mozambique
	K	instandhouding eredienst
25-11	D	de Regenboog *)
	K	instandhouding eredienst
02-12	D	voor ondersteuning van individuele personen of gezinnen
	K	instandhouding eredienst
09-12	D	Hospice "Thuis van Leeghwater"*)
	K	Pastoraat nieuwe stijl: Vrijwilligers spelen in het pastoraat een belangrijke rol. Die rol wordt groter in gemeenten waar het aantal predikanten en kerkelijk werkers kleiner wordt. De Protestantse Kerk brengt in een aantal plaatsen in het land vrijwillige werkers in het pastoraat samen in een 'leergemeenschap pastoraat' met als doel van elkaar te leren door informatie uit te wisselen en

		elkaar te bevragen. Het aantal plaatsen wordt het komende jaar uitgebreid.
16-12	D	Kinderen in de knel *)
	K	instandhouding eredienst
24-12	D	Veel kinderen brengen Kerst door in een vluchtelingenkamp, op straat, in een donker naaiatelier of ploeterend in de volle zon op het land van hun ouders. Voor veel te veel kinderen is het met Kerst helemaal geen feest. Zij groeien op in armoede of oorlogsgeweld. Ze worden misbruikt of verwaarloosd. Juist met Kerst verdienen zij onze bijzondere aandacht en steun. Doe daarom mee met de kerstcollecte, waarvan de opbrengst bestemd is voor kinderprojecten! van kerkinactie.
	K	instandhouding eredienst
25-12	D	De Prinsenstichting *)
	K	instandhouding eredienst
31-12	D	het Roosevelthuis *)
	K	instandhouding eredienst
06-01	D	volgens rooster Koggenland
	K	idem

*) Voor de bekend veronderstelde collectiedoelen volstaan we met de vermelding van de naam. Uitgebreidere informatie staat op onze website (bij Onze gemeente > diakenen > diakonale projecten).

Bloemengroet

De voorbije weken gingen de bloemen als groet of ter bemoediging naar:

22-07-2018 Loes Wijers, Oosthuizen

05-08-2018 mw. Van de Bovenkamp, Oudendijk

12-08-2018 fam. Wijkers, Oosthuizen

19-08-2018 dhr. Beekelaar, Oosthuizen

26-08-2018 dhr. Petiet, Oosthuizen

09-09-2018 mw. Kleve en mw. Vroom, beiden Oosthuizen

16-09-2018 Theo Lursen, Oudendijk en Wim Vedder, Beets

23-09-2018 fam Léone
30-09-2018 mevr. Lursen
07-10-2018 dhr en mevr. Cindy en Libbe
14-10-2018 fam. Bijl en Mevr. Pol
21-10-2018 dhr. Olmberg
28-10-2018 mevr. Blauw

Bedankt

Dankdag voor Gewas en Arbeid

Op zondag 28-10 hielden we de Dankdag voor Gewas en Arbeid. Een goed bezochte dienst, die wij samen vierden met de Katholieke Parochie. Traditiegetrouw neemt eenieder producten mee uit de supermarkt of uit eigen tuin, ook dit keer was er weer een grote opbrengst, en dit alles werd geschonken aan de voedselbank in Purmerend.

Na de dienst alles in mijn auto geladen en op dinsdag met een wagen volgeladen vertrokken richting Purmerend, waar men mij al stond op te wachten.

Alles werd dankbaar in ontvangst genomen en klaargezet voor uitdeling. Namens de mensen van de voedselbank moest ik u van harte bedanken voor alle goede gaven in wat voor vorm dan ook, we hebben weer vele mensen blij gemaakt.

De collecteopbrengst – ook voor de voedselbank – bedroeg € 235,50.

Wim Vedder

Kerstmarkt 2017: Schooltje van Dik Trom

De opbrengst van de kerstmarkt 2017 was bestemd voor het Schooltje van Dik Trom. Van die opbrengst is een zonnescerm gekocht.

Vrijwilliger **Wim van den Anker** zond ons daarvan een foto en schreef erbij: het hangt al enkele maanden en hebben er veel plezier van.

De foto staat op de achterpagina.

Amnesty International

Schrijft u mee? Write for rights.

De schrijfmarathon van Amnesty International is weer in zicht, begin december wordt deze opnieuw gehouden. En dit jaar wordt de marathon voor de eerste keer gehouden in Oosthuizen.

Doet u mee?

Amnesty International is de organisatie die wereldwijd opkomt voor mensenrechten.

Jaarlijks organiseert zij in Nederland de Schrijfmarathon en vorig jaar werd die opnieuw een groot succes. Ruim 170.000 geschreven brieven op meer dan 600 schrijfloccaties in Nederland, en bijna 41.000 scholieren die meededen.

De nieuwe naam voor de schrijfactie is Write for Rights om het internationale karakter te benadrukken.

Opnieuw, net als eerdere jaren en daar gaat het toch vooral om, hadden de stapels brieven en kaartjes effect. Zo kwam Amnesty Turkije-voorzitter Taner Kılıç vrij, werd mensenrechtenverdediger Mahadine uit Tsjaad vrijgesproken en kreeg milieuactivist Clovis Razafimalala uit Madagaskar veel openlijke steun van organisaties in zijn land.

Over locatie en tijd wordt u nog nader geïnformeerd.

Materialen om te schrijven zijn aanwezig.

Dienst voor ongelovigen in De Rode Hoed in Amsterdam

Ik heb de herfstdienst meegemaakt.

Het is een gezellige drukte voor we de zaal ingaan.

Na een hartelijk welkom en een mooi gedicht gaan we inzingen met het koor met begeleiding.

Er worden soul, pop en traditionele liederen gezongen en de muzikanten maken prachtige muziek.

Over alle gedichten en liederen is heel goed nagedacht.

In alles zit een boodschap over gevoelens die iedereen heeft.

Er is een preek over wat mensen verbindt en wat wij van elkaar kunnen leren.

Missen we iets in onze kerkdiensten of vinden we het goed zoals we het nu doen?

Het is beslist de moeite waarom er eens heen te gaan.
Het is in ieder geval een inspirerend avondje uit!

Willy Imthorn

*Eerstvolgende dienst: 23 december, 20.00 uur. Entree voor 65+ is € 10,-.
Toegangskaarten kunt u (ook) bestellen bij Peter Verschoor.*

Zwanebloemkring

Het is de schilders- en dichtersclub niet gelukt tijdig materiaal ter publicatie beschikbaar te hebben.

Kerstmarkt Kwadijk

LET OP : DE KERSTMARKT IS OP ZATERDAG 15 december!

We hebben er al eerder over geschreven: door een misverstand bij de plaatselijke commissie in Kwadijk is het alleen mogelijk op dit een na laatste weekend voor Kerst de markt op zaterdag te houden. We houden de gewone tijden aan: om half twaalf gaat de deur open, om 14.30 uur gaat de deur weer dicht.

In die tussentijd is er weer een groot aanbod van mooie en nuttige zelfgemaakte voorwerpen en ook speelt in die tijd onze organist Gerrit van de Velden mooie kerstliederen en andere kerstmuziek.

Er is weer een uitgebreide verloting (niet altijd prijs, maar het scheelt niet veel!) en er is weer veel lekker gebak dat u meteen kunt opeten maar dat ook tot kerst in de vriezer kan worden bewaard.

Waar gaat de opbrengst van de markt heen?

Op aangeven van de diaconie hebben de vrouwen van de kerstmarkt gekozen voor de zorgboerderij "De Vier Jaargetijden" in Middelle (aan de provinciale weg). Zij willen graag een zogenaamde "tovertafel", ook wel belevenistafel genoemd, aanschaffen voor hun pupillen.

Dat is een tafel waar je met een aantal mensen omheen zit en waarmee je digitaal allerlei gebeurtenissen en belevenissen kunt oproepen.

Dit heeft een heel rustgevende uitwerking.

Kerkgemeente Edam - Samen eten

Nieuw: 'samen eten op vrijdag' in De Swaen

Nieuw het komende seizoen, is de vrijdagavond. Ter voorbereiding op het weekend vieren we met elkaar de maaltijd, als een soort Erev Shabbat.

“Ik heb dit gebruik als erg waardevol leren kennen in de tijd dat wij in Israël woonden en werkten. Iedere vrijdag komt de maatschappij even tot stilstand en staat de gezamenlijke avondmaaltijd centraal. En dat heeft een heel bijzondere werking, waar we als gezin nog regelmatig aan terugdenken” (ds. Mirjam Koole).

Om het bijzondere van het leven te vieren en de band die we met elkaar hebben, eten wij vanaf nu elke vrijdag als kerkgemeente wekelijks met elkaar en met onze gasten.

U bent dus allen van harte welkom om rond 18.15 uur aan tafel aan te schuiven. Ook kinderen natuurlijk. De maaltijd begint met een kort liturgisch moment en daarna eten we samen en bespreken we met elkaar, wat ter tafel komt. Uw bijdrage is 4 euro per persoon, 2 euro per kind, maximaal 10 euro per gezin.

!! Graag uiterlijk donderdagavond even aanmelden (walvis@pknzeevan-genoudendijk.nl)

Dit vanwege de inkoop en voorbereidingen !!*

* mocht u een allergie hebben of zich aan een bepaald dieet houden, geef het gerust even door.

Aangeleverd door *Carina*

INLIA

Berichten uit de 'bed, bad, brood'-opvang van INLIA in Groningen; maatschappelijk werkster Izre Kuiper doet verslag.

“Slapen. Niet dromen, slapen.”

“Ik wil de pijn niet voelen. Ik wil die beelden niet zien. Niet meer. Niet meer. Ik wil slapen. Niet dromen, slapen.” Mohammed fluistert het bijna, zo zacht praat hij. Hij kijkt me niet aan. Alleen al het benoemen van het feit dat hij oorlogstrauma's herbeleeft, valt hem zwaar.

Maar Mohammed, een 24-jarige Libiër, is betrapt met wiet op zijn kamer. En dat wil hij uitleggen, want drugs en alcohol zijn strikt taboe in de bbb+. Alle gasten in de opvang weten dat. Sterker: ze weten dat ze betrapt kunnen worden als ze die regel overschrijden, want we controleren regelmatig. Kamercontroles, alcohol-testen, zelfs drugshonden zijn al wel ingezet.

Merken we dat iemand onder de invloed is, dan gaan we het gesprek aan. Niet op dat moment natuurlijk - dat heeft geen zin - maar wanneer iemand weer nuchter is. We vertellen wat we hebben waargenomen en vragen of er inderdaad drugs of alcohol in het spel zijn. Niet beschuldigend maar op een toon van “vertel eens.” Dan komt het gesprek op gang. Zoals met Mohammed.

Dat gesprek gaat trouwens niet over de trauma's; dat is het domein van psychologen. Het gesprek gaat over het gebruik. We hebben inmiddels helaas best wat ervaring op dit gebied. We hebben zelfs aparte trainingen van Verslavingszorg gevolgd. Want begin dit jaar hadden we bijna dertig verslaafden in de opvang. Het merendeel is in Nederland verslaafd geraakt, in het AZC of terwijl ze op straat moesten leven.

Wat voor Mohammed geldt, geldt voor de meesten: ze gebruiken drugs als zelfmedicatie. Ze herbelevan oorlogstrauma's en nemen drugs om dat te dempen. Om de emoties niet te voelen. Daarom is het ook moeilijk om erover te praten. Bovendien schamen ze zich meestal. En: ze zijn bang voor de consequenties.

Want zoals gezegd zijn drugs en alcohol verboden in de bbb+. Wie toch gebruikt, krijgt (na een eerste waarschuwing) een tijdelijk toegangsverbod. We handhaven dit consequent en de gasten weten dat. Mohammed heeft veel te verliezen. Toch verzint hij geen smoesjes. Ons gesprek is van beide kanten eerlijk en respectvol. Ondanks dat toegangsverbod.

We laten Mohammed en andere verslaafden natuurlijk niet aan hun lot over: de straat is immers nooit onderdeel van de oplossing. Dus zorgen we dat verslaafden in de nachten terecht kunnen in de daklozenopvang. Ondertussen werken ze dan met onze hulp aan stoppen met gebruiken en terugkeren in de bbb+.

Iedereen wil graag 24-uursopvang, dus dat is een belangrijke stimulator. Het blijft lastig voor mensen, verslaving is echt een ziekte, maar we gunnen iedereen een nieuw begin. En met deze aanpak en onze hulp lukt dat velen van hen: bijna de helft van de mensen is al 'schoon'! We delen hun trots en vreugde daarover. En blijven met de zestien anderen in gesprek.

Meer over INLIA:

<https://www.inlia.nl/nl>

Tweede verhaal van Jappie Talma

Zoals aangekondigd

“Ik blader in mijn archief en kom als eerste tegen de situatie van een vluchteling in mijn dorp. Hij heeft verder met niemand contact, of erger: niemand maakt contact met hem. Ik begrijp dat een heel klein beetje als je geen Arabisch spreekt.....

En toen kwam zijn broer in april zo ongeveer bij hem aanwaaien. Gevlucht vanuit een AZC in Nederland en op zoek naar de nestgeur. Finaal geknakt, zowel fysiek als psychisch. De man moet medicijnen gebruiken tegen zelfmoordneigingen en pijnstillers voor zijn schedelwond (de IS-kogel was via de nek binnengekomen en had via het linkeroor het hoofd weer verlaten).

Driemaal heb ik medicijnen voor hem kunnen regelen, terwijl hij geen recht had op medische voorzieningen. Enz. enz. En dan bericht ik dit aan de gemeente. Krijg ik als reactie dat ik hem wel terug kan brengen naar AZC X van waaruit hij weggelopen zou zijn. Ik heb gezegd dat ik hem niet bij deze navelstreng weg zal halen en bovendien geen vervoersbedrijf heb. Verschijnt naderhand de politie op dat adres en laat ik daar dan “toevallig” ook zijn. Moest ik de deur uit omdat de hermandad onder vier ogen met hem en zijn broer wilde praten. Laat ik nu een machtiging hebben en de politie geen last, zodat de politie niet mij maar ik de politie de deur heb gewezen. Bij de volgende “inval” is de man meegenomen. Desgevraagd bericht de gemeente mij dat als ik een bezoek aan hem zou willen brengen hij in AZC X zou zitten. Maar ik wist beter van zijn broer, dat hij n.l. in AZC B zit. Intussen bericht gedaan dat ik niet voorgelogen wil worden. Blijkt die persoon van de gemeente nog met vakantie.

Latere notitie van Jappie over deze zaak, bestemd voor gesprek met gemeente, over hoe het in de praktijk verliep.

Er woont in mijn dorp een vluchteling die ernstig ziek is en diverse medicijnen nodig heeft. Heeft geen inkomen en geen zorgverzekering. Betrokene is weggelopen uit een AZC na drie en een half jaar Nederland. Nee, komt niet uit Eritrea maar uit Syrie en is ernstig getraumatiseerd. Sinds 5 weken weet hij waar zijn broer woont (vader op de vlucht verloren en moeder dood en geen verdere familie). Is zo aan komen lopen in ons dorp, broederziel alleen! Kan niet terug naar dat moordland.

DAT IS GEEN ASIELZOEKER

DAT IS EEN MENS

Loesje

Postbus 1045
6501 BA Arnhem www.loesje.nl

Artikel 1 van onze grondwet geeft gelijke rechten aan allen die zich op ons grondgebied bevinden. Maar waar vind ik zijn medisch recht???

Vorige week heb ik een consult plus recept weten te regelen bij de spoedeisende zorg en via een apotheek ook zijn medicijnen voor 10 dagen. En die zijn vandaag op en zonder heeft hij o.a. suïcideneigingen!!! Vliegt deze goede man onder het sociale vangnet door?

Bij de gemeente is de voorlopige reactie kortweg: hij kan terug naar “zijn” AZC. En dat mag ik dan verzorgen.... Met de zorgplicht doet deze gemeente in dit dossier dus helemaal niets. Een inschrijving in de GBA krijg ik er evenmin door, maar men leest daar nog van mij!!

Inschrijven voor de zorgwet is ook nog puzzelen. Ik heb van hem wel een BSN, maar een lege bankrekening.

Kan ik bijvoorbeeld voor een keer met hem bij een arts van jullie langskomen voor een nieuw recept en medicamenten ? Op kosten van?? Of moet hij dan als truc een nacht buiten slapen?

Een mevrouw vertelde mij dat de inschrijving toch niet door kon gaan, waarop ik heb aangegeven wel geholpen te willen worden en wel even te wachten.

Dat wachten werd een half uur, waarbij de een naar de ander liep en vervolgens opnieuw in het kakehok, waarop ik het nog een keer mocht proberen met een andere mevrouw.

Het mocht niet baten. Ik zou moeten wachten op nog een andere mevrouw die pas maandag weer aanwezig zou zijn.

Kortom, barrières te over!

Oliebollenactie 2018 kerk Oudendijk

Het monumentale kerkje uit 1648, gebouwd op het zuidelijkste deel van de Westfriese Omringdijk, is beeldbepalend.

Enthousiaste vrijwilligers van de Stichting Vrienden van de Kerk van Oudendijk houden het gebouw in stand en verzorgen er allerlei culturele programma's.

Velen waarderen de combinatie van het prachtige gebouw met de functie van kerk en met activiteiten als in een dorps huis.

Om deze activiteiten mogelijk te maken is ook uw steun onontbeerlijk.

Daarom vragen wij u deel te nemen aan deze actie.

Alvast hartelijk dank voor uw bestelling. Wij wensen u fijne feestdagen en een goed 2019.

Stichting Vrienden van de kerk van Oudendijk.

Wij bieden aan:

Heerlijke, vers gebakken oliebolletjes volgens een oud ambachtelijk recept bereid. Gevuld met krenten, rozijnen en appel. Op zaterdag de 30^e gebakken door vrijwilligers en bij u thuisbezorgd. Geleverd per zak van 10 stuks á 8,-

Rode wijn, Mas des Lauriers Branche Rouge. Aangename wijn met tonen van rood fruit (bramen, bessen, kersen) en wat viooltjes. In de smaak rijp fruit en ronde aroma's en tannines á € 8,- per fles.

Witte wijn, Chardonnay Les Gres. Goudgeel van kleur. Veel typiciteit door de duidelijke tonen van brioche en amandelen. Zeer elegante smaak, mild wit fruit, zeer zuiver en fris, met zijn milde zuren is de afdrank rond en zacht á € 8,- per fles.

Uitstekende Franse wijnen geleverd door Wijnimport J. Bart, met het logo van de kerk op het etiket.

De wijn wordt vóór de kerst bij u afgeleverd, de oliebolletjes worden 30 december bij u afgeleverd.

Bestellen? Zie volgende bladzijde.....

Het bestelformulier (en het totaal bedrag) vóór 15 december afgeven op Slimdijk 3, Lange Weide 69 of Dorpsweg 41 (Oudendijk), meegeven aan Theo Lursen of een scan/foto mailen naar evenementen@kerkoudendijk.nl
 Online bestellen kan ook, ga naar www.kerkoudendijk.nl/ticketshop

Ik bestel:	Aantal	Totaal €
Aantal zakken oliebollen á € 8,-		= €
Aantal flessen witte wijn á € 8,-		= €
Aantal flessen rode wijn á € 8,-		= €
Totaal af te rekenen (het liefst bij het bestellen)		€

Voldaan

naam	
adres	
tel.nr.	

"De Walvis" is het officiële mededelingenblad van de Protestantse Gemeente te Zeevang en Oudendijk.

In deze gemeente participeren veel mensen die officieel lid zijn van een andere (meestal) protestantse geloofsgemeenschap, maar zich in onze kleine open geloofsgemeenschap thuis voelen.

"De Walvis" verschijnt 10 keer per jaar en wordt verspreid door vrijwilligers.

Een deel wordt per e-mail of per post verstuurd.

Eenmaal per jaar sturen we u een verzoek om een vrijwillige bijdrage te geven voor "De Walvis" met een minimum van € 15 per jaar. Voor postabonnees moeten we, gelet op de hoge portokosten, € 25 rekenen. (U kunt De Walvis kosteloos downloaden vanaf onze website.)

Redactieadres

E-mail: walvis@pknzeevangenoudendijk.nl

Kopij bij voorkeur per e-mail aanleveren.

Redactie

Lydeke Vroom, Jan Henk Wijers, Willy Imthorn

Verdelers: Jan Bakels / Dirk van Ark

Inleveren kopij

Alleen voor kopij die op tijd arriveert, garandeert de redactie plaatsing in het eerstvolgende nummer.

Belangrijke adressen en telefoonnummers

Predikant	Ds. J.J. (Hans) Reedijk, Kwadijk 36, 1471 CB Kwadijk; tel. 0299 780482 dominee@pknzeevangenoudendijk.nl (werkdagen: dinsdag, woensdag, donderdag) <i>Neem bij mijn afwezigheid s.v.p. contact op met de scriba, die een vervanger inschakelt.</i>
Scriba	Willie Koole, IJsselmeerdijk 4, 1474 MX Oosthuizen tel. 0299-403 894
Voorzitter kerkenraad	Kees van Lenten, Lange Weide 65, 1632 DM Oudendijk, tel. 0229-542 295
e-mail	info@pknzeevangenoudendijk.nl

Kerkgebouwen

De gemeente komt afwisselend samen in de kerken van Beets, Kwadijk, Oudendijk en de Grote Kerk van Oosthuizen.

De gebouwen zijn eigendom van en in beheer bij de Stichting Oude Hollandse Kerken. Onze gemeente is de eerste gebruiker.

Informatie over activiteiten:

Via walvis@pknzeevangenoudendijk.nl kunt u informatie vragen over, of zich aanmelden voor beschreven activiteiten.

In verband met de privacy verstrekken we in deze digitale versie in principe geen naam / adres / telefoonnummers.

Boven en midden: afbeeldingen bij het artikel "Moderne kunst" van Adriaan Mercur.

Onder: het zonnescerm bij het Schooltje van Dik Trom.

